

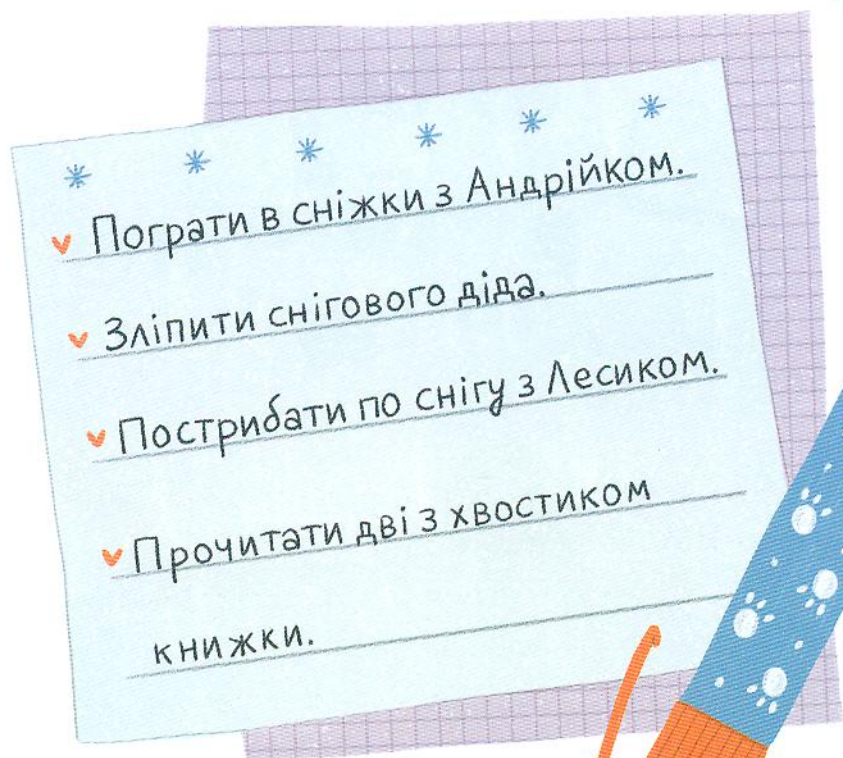
Гафійка знала: от-от щось трапиться. Нудьга збиралась у повітрі й уже була майже відчутна на дотик. Скоро ця булька нудьги лусне — і з неї вигулькне пригода. Дівчинка сиділа за столом, сперши голову на руку. По телевізору показували всіляку смакоту.

— Хрум-хрум, — Еммі в Англії їсть картоплю фрі.

— Хрум-хрум, — Карло в Італії їсть чабатку.

Гафійка жувала млинці, але вони так не хрумтіли.

Через сніг та морози скасували уроки в школі. За тиждень Різдво, тому однаково вже майже зимові канікули. Дівчинка дивилася на свій список планів і морщила носа.

Нудніші справи на зимові канікули годі придумати. Але Гафійка відчувала, що невдовзі все зміниться. Треба лише трошки почекати.

«Хрум-хрум», — почула дівчинка вже не з телевізора. Звідки цей хрумкіт? І знову: «Хрум-хрум». Ось вона, пригода!

За хвилинку Матвій, старший Гафійчин брат, вибив у коридорі з чобіт залишки снігу та ввійшов у кухню. Он воно що! «Хрум-хрум, хрум-хрум», — то сніг хрумкотів під братовими чоботами.

— Мамо, а в нас є дуже велика миска? Чи судок? — спитав Матвій.

— Навіщо тобі миска чи судок? — вмить оживилася Гафійка.

— А це таємниця, велика різдвяна таємниця, — підморгнув брат.

Отак зруйнувалися всі Гафійчині плани. Але на обличчі в дівчинки сяяла широчезна усмішка, бо ж саме таємниці, великої різдвяної таємниці, їй так бракувало!

Було темно та лячно. Гафійка ледве трималася, аби не ввімкнути світла. Вона мусила нишпорити в темряві, інакше Матвій побачить із вулиці, що хтось є в його кімнаті. Руки трусилися, але дівчинці вдалося ввімкнути ліхтарик. Глибокий вдих, видих. Треба братися до роботи...

Уранці того ж дня Гафійка пила чай у сусіда Андрійка.

— Я просто мушу дізнатися, що робить Матвій! — дівчинка тупнула ногою під столом.

— Це так дивно. Нащо йому велика миска? Може, він пацюка хоче спіймати на горищі? — хлопець усміхнувся від такої думки.

— Фу, пацюка?! Бридота! — у Гафійки аж волосся на руках дибки стало.

— Насправді вони дуже й дуже розумні. Я мрію собі завести пацючка, — Андрійко виструнчився з готовністю захищати гризунів.

— Тільки мене тоді в гості не клич!

— А ти знала, що пацюки...

— Не відволікайся, у нас є важлива справа, — перебила Гафійка.

— Треба прослідкувати за Матвієм. Вдягайся тепло. Візьми термос із чаєм.